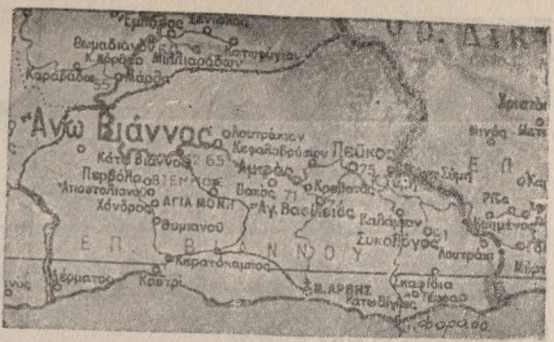

Εκδότης — Διευθυντής
Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
Επιμέλεια Όλης
Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
Φεβρουάριος —
Μάρτιος 1990
Αριθμός φύλλου 153
Τιμή φύλλου δρχ. 25
Ηράκλειο 1866, αριθ. 110

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μας ρώτησε αναγνώστης των ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ, ποιά πολιτική ακολουθούν κι αν υπηρετούν κάποιο κόμμα.

Δικαιολογημένη η απορία του. Έχει γίνει σχεδόν συνείδηση στον πολύ κόσμο ότι η μια εφημερίδα υπηρετεί το Α' κόμμα, η άλλη το Β', άλλη το Γ' και δεν βρίσκεις άκρη.

Αφού όμως είναι αναγνώστης των Β.Ν. δεν χρειάζεται να του δώσουμε απάντηση. Τον παραπέμπομε σε προηγούμενα φύλλα, με την παράκληση να βγάλει μόνος του συμπεράσματα (και να δώσει απάντηση στο ερώτημά του), που είναι καθαρά.

Τα Β.Ν. κυκλοφόρησαν πριν από δεκατέσσερα περίπου χρόνια και μπήκαν στην υπηρεσία όλων των Βιαννιτών.

Ακολούθησαν με πίστη, με συνέπεια και πολλές φορές με πείσμα, καθαρή ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Κατέγραψαν, προέβλεπαν από τις στήλες τους, φώτισαν όσο μπόρεσαν και αγωνίστηκαν για την επίλυση μικρών και μεγάλων προβλημάτων της επαρχίας μας. Προβλημάτων που είναι άμεσα συνδεδεμένα με την οικονομία όλων των χωριών της, αλλά και προβλημάτων που συνδέονται με την ιστορία του τόπου μας, παλαιά και νεότερα.

Κατέγραψαν πολλά και ενδιαφέροντα λαογραφικά στοιχεία και ήθη κι έθιμα του τόπου μας, που μέρα με τη μέρα σβήνουν ή παίρνουν σύγχρονες εκφράσεις.

Φιλοξένησαν και φιλοξενούν στις στήλες τους λογοτεχνικά κείμενα, πεζά ή ποιητικά, πολλών συνεπαρχιωτών, καθώς και άλλες εργασίες ποικίλου πε-

ριοχομένου, που αναφέρονται στη ζωή της επαρχίας μας και σε άλλα θέματα.

Μένουν όμως ακόμη παλλά και μεγάλα προβλήματα. Είναι αυτά που θα συμβάλουν αποτελεσματικά στην αναβάθμιση της ζωής στην επαρχία μας. Έχει χυθεί αρκετό μελάνι στις στήλες των Β.Ν. για να τα προβάλουν. Οι Κοινότητες της επαρχίας μας και οι διάφοροι άλλοι μαζικοί οργανισμοί, σύλλογοι, συνεταιρισμοί κλπ. με παραστάσεις και υπομνήματά τους ζητούν την προώθησή τους, μα πουθενά δεν φαίνεται έστω και αμυδρό φως που να μας δείχνει πως μπήκανε σε κάποιο δρόμο, και μάλιστα τον τελευταίο καιρό, που διαπιστώνεται πως τα οικονομικά του Κράτους μας δεν πάνε καθόλου καλά. Υστερ' από τις διαπιστώσεις της Επιτροπής Ελέγχου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που επιβεβαιώνει τις δυσκολίες τις οποίες αντιμετωπίζει η χώρα μας με τις υψηλές δαπάνες και την εξόφληση των τόκων από τα δάνεια που έχει συνάψει κατά καιρούς το Ελληνικό Δημόσιο' ύστερα από τη διαπίστωση πως, για να ξεπεραστεί η δυσκολία αυτή οικονομική κατάσταση, χρειάζεται περικοπή δαπανών και μόνο, γιατί περικοπή των τόκων δεν μπορεί να γίνει, εύκολα γίνεται κατανοητό και στον πιο απλό πολίτη πως στα επόμενα χρόνια η διάθεση κονδυλίων για σημαντικά έργα, που τέτοια χρειάζονται να γίνουν στην επαρχία μας, θα είναι αν όχι αδύνατη τουλάχιστο πολύ δύσκολη.

Στην αδυναμία του κράτους να διαθέσει μεγάλα ποσά για σημαντικά έργα στην επαρχία μας, έρχεται να προστεθεί και η έλλειψη πολιτικής εκπροσώ-

πησης της επαρχίας μας, κάτι που έχει διαπιστωθεί ο' όλα τα περασμένα χρόνια. Όμως το μεγάλο βαθμό μπορούμε να το ξεπεράσουμε ως ένα μεγάλο βαθμό, αρκεί ως επαρχιώτες, ως κάτοικοι της μικρής αυτής περιοχής, να το καταλάβουμε, να το πιστέψουμε και να βρούμε τον τρόπο να ξεπεραστεί. Και ο τρόπος αυτός είναι ένας και μόνο. **Η ενότητα των συνεπαρχιωτών μας.**

Θα ήταν ουτοπία να καλέσουμε όλους τους συνεπαρχιώτες μας να ψηφίσουν ένα κόμμα ή ένα υποψήφιο. Ενα πράγμα μονάχα μπορούν να κάνουν: Όλοι μαζί να θέσουν υπόψη όλων των υποψηφίων που αυτές τις μέρες επισκέπτονται τα χωριά μας πως, πέρα από τα επιμέρους προβλήματα του κάθε χωριού, όλοι μαζί ζητάμε να προχωρήσουν άμεσα τα προβλήματα: ΔΡΟΜΟΣ ΒΙΑΝΝΟΥ — ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, ΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΥΡΟΣ — ΜΥΡΤΟΣ, ΣΩΣΤΗ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ (ΠΟΣΙΜΟΥ ΚΑΙ ΑΡΔΕΥΣΗΣ) ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ, ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ.

Η αποφυγή αντιθέσεων μεταξύ των συνεπαρχιωτών στην προεκλογική περίοδο, η ήρεμη (και με τη σκέψη στον τόπο μας) προσέλευση στις κάλπες, δημιουργούν τις προϋποθέσεις στην μετεκλογική περίοδο με τη συνεργασία του συνόλου των κατοίκων της επαρχίας, αυτόν που μένουν εκεί, μα κι αυτόν που ζουν έξω απ' αυτήν, να διεκδικήσουν όσα πιο πάνω αναφέρθηκαν, μα και όσα άλλα χρειάζεται ο τόπος μας.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Μικρή η Επαρχία Βιάννου, λίγους ψήφους διαθέτει, μπρος στον όγκο των ψήφων του Νομού και των άλλων επαρχιών, και γι' αυτό στη συγκρότηση των συνδυασμών τους τα διάφορα κόμματα αποφεύγουν να συμπεριλάβουν υποψήφιο εκπρόσωπο της επαρχίας Βιάννου. Σπάνιες εξαιρέσεις. Έτσι: Στις αρχές του αιώνα μας, με τη συγκρότηση της Κρητικής Πολιτείας μεταξύ των εκπροσώπων του Κρητικού Λαού ήταν και ο συνεπαρχιώτης μας δικηγόρος Γεώργιος Παπαμπασιόρακης, ο οποίος από τη θέση του πρωθυπουργού πραγματοποίησε σημαντικό Νομοθετικό έργο, στο οποίο θα αναφερθούμε σε άλλο φύλλο.

Την περίοδο της Κρητικής Πολιτείας, από την επαρχία μας βουλευτής είχε εκλεγεί και ο Εμμανουήλ Παπαϊωάννου από τον Άγ. Βασίλειο, αργότερα έμπορος στην Άρβη, που την εποχή αυτή ήταν μεγάλο εμπορικό κέντρο.

Αργότερα υποψηφιότητα Γερουσιαστή είχε θέση ο γιατρός Νικόλαος Κονδυλάκης από τον Άγ. Βασίλειο.

Πέρασαν πολλά χρόνια και μόνο το 1933 η επαρχία εκπροσωπείται και πάλι στην τότε Γερουσία με τον Δικηγόρο Γρηγόρη Βερυκοκάκη απ' τα Αμνιά, ο οποίος εκλέγεται και το 1936 βουλευτής του Λαϊκού κόμματος.

Μεταπολεμικά τους συνδυασμούς των κομμάτων συναντάμε τον δικηγόρο Κώστα Χρηστιάκη υποψήφιο του Λαϊκού Κόμματος σε τέσσερις βουλευτικές περιόδους (46, 50, 56, 58) και το γιατρό Γιάννη Δ. Παπαμπασιόρακη υποψήφιο της ΕΠΕΚ το 1952, που εκλέχτηκε βουλευτής.

Τα χρόνια περνούν και στις εκλογές του 1981 και 1984 ο συνεπαρχιώτης δικηγόρος Πέτρος Μηλιαράκης έ-

ναι υποψήφιος σε συνδυασμό του ΠΑΣΟΚ στη Β' Περιφέρεια Αθηνών.

Στις εκλογές του 1985 στο συνδυασμό του ΚΚΕ Νομού Ηρακλείου υποψήφιος είναι ο συνεπαρχιώτης αγρότης Γιάννης Παπαδημητρόπουλος από τον Πεύκο.

Στις εκλογές Ιουνίου και Νοεμβρίου 1989 υποψήφιος στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της Ν. Δημοκρατίας είναι ο συνεπαρχιώτης δικηγόρος Ανόλης Παπαϊωάννου που ήρθε πρώτος επιλαχών.

Στις εκλογές που έχουν οριστεί για τις 8 Απριλίου, σύμφωνα με ό,τι έχει ανακοινωθεί μέχρι την ώρα που γράφεται το σημείωμα αυτό, υποψήφιος στο συνδυασμό του Συνασπισμού Ν. Ηρακλείου είναι ο τοπογράφος μηχανικός Δημοσθένης Ραπτόπουλος.

Πιστεύουμε να μην υπάρχουν παραλείψεις σε όσα πιο πάνω αναφέρθηκαν.

Παράκληση στους αναγνώστες των Β.Ν. αν έχουν υπόψη τους άλλη περίπτωση εκτός

των παραπάνω ή και αν υπάρξει καιμιά ανακρίβεια σ' αυτές, να μας το γνωρίσουν, ώστε το σημείωμα αυτό να είναι όσο γίνεται πιο σωστό.

Και τώρα ποιος είναι ο Δημοσθένης Ραπτόπουλος.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΛΑΕΣ, ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Άνω Βιάννο το 1927. Έμεινε ορφανός από μητέρα 8 χρονών. Έτσι μεγάλωσε με τη φροντίδα της αδελφής του Αταλάντης. Τέλειωσε το Δημοτικό και το Γυμνάσιο Βιάννου μαθητής άριστος και σπούδασε τοπογράφος μηχανικός στο Ε.Μ.Π. και σκεπτε το επάγγελμά του στο Ηράκλειο.

Παίρνει μέρος στους διαγωνισμούς για μελέτες Δημοσίων Έργων και έχει αναλάβει τη μελέτη μεγάλου μέρους από τα έργα που έχουν γίνει τα τελευταία 30 χρόνια στην Κρήτη. Σήμερα είναι πρόεδρος του Συλλόγου Τοπογράφων Αν. Κρήτης. Ο Δημοσθένης Ραπτόπουλος είναι γόνος του Αλεξάνδρου Ραπτόπουλου, Αρχηγού

της πρώτης Εθνικής Αντίστασης κατά των Γερμανών που συγκροτήθηκε άμεσα μετά την κατάληψη της Κρήτης από τους Γερμανούς.

Η ιδιότητα αυτή του πατέρα του έγινε αφορμή να συλληφθεί και να κακοποιηθεί πολλές φορές από τους Γερμανούς.

Μετά τη σύλληψη και εκτέλεση του πατέρα του το 1942 ο Δημοσθένης Ραπτόπουλος περήφανος για τον πατέρα του συνεχίζει την προσφορά του στην Αντίσταση από τις γραμμές της ΕΠΟΝ, της Φοιτητικής Νεολαίας και της ΕΕΔΑ αργότερα. Παρέμεινε όλα τα μετέπειτα χρόνια στο χώρο της Αριστεράς. Πρόεδρος του Ελληνοσοβιετικού Συνδέσμου στο Ηράκλειο, σήμερα είναι από τα βασικά στελέχη του Συνασπισμού στο Ηράκλειο με τη συμμετοχή του σε επιτροπές μελέτης των προβλημάτων του Ηρακλείου. Την επαρχία είχε εκπροσωπήσει παλαιότερα στο Νομαρχιακό Συμβούλιο.

ΟΙ ΒΙΑΝΝΙΤΕΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ο αξέχαστος συνεπαρχιώτης Νίκος Κατσαράκης συνεργάτης και φίλος των Β.Ν., μας έδωσε πριν από χρόνια αν τιγράφο επιστολής που του έστειλε ο επίσης συνεπαρχιώτης Στρατηγός Ιωάννης Εμμ. Μεταξάκης, τότε που υπηρετούσε στο ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ, με την παράκληση να έρθει στη δημοσίευσή του μόνο μετά το θάνατό του.

Τώρα που και οι δυο δυστυχώς έχουν πεθάνει, αρχίζουμε βουλευτικές περιόδους των Β.Ν. της επιστολής αυτής, με τη βεβαιότητα πως

δίνει μια ζωντανή εικόνα της ζωής στην Άνω Βιάννο, που παρόμοια ήταν και στα άλλα χωριά της Επαρχίας την δεκαετία 1925—1935. Δεκαετία ζωντανία και πνευματικής έξαρσης της Βιάννου με τις εκατοντάδες χαρακτηριστικούς ανθρώπινους τύπους της. ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
Αθήναι 19 Μαρτίου 1977
Αγαπητέ Νίκο
Δια τον Λουλάκη θα ενεργήσω, ό,τι να καλύτερον.
Ελπίζω να μπορέσω να τον βοηθήσω. Όπως ίσως να μην

γνωρίζεις, εάν ο φίλος μας δεν έχει ωριμασμένον χρόνον εις την Μονάδα που ευρίσκεται τώρα κανείς δεν μπορεί να τον μεταθέσει. Σου υπόσχομαι όμως να κάμω τ' αδύνατα δυνατό.

Και τώρα η Βιάννος. Η γενέτειρα. Το αγαπημένο μας χωριό. Το ποιεμένο. Το εγκαταλειμμένο εν πολλοίς. Με τόσους θυσίες. Τόσους ήρωες. Με τις φυσικές του καλλονές, που εναλλάσσονται με τόσην χάριν, ποικιλίαν, ηραμίαν, μοναδικόν και σπάνιον χρώμα, ενίοτε αγριότητα αλλά και θεϊκήν αρμονίαν. Ο Καντη-
➤ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΙΑΤΡΟ

Πληροφορούμαστε πως οι κάτοικοι της Ανατολικής Άρβης, για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα ύδρευσής τους, πρόβλημα στο οποίο αναφερόμαστε διεξοδικά στο προηγούμενο φύλλο των Β.Ν., προχωρούν στην δημιουργία δικτύου στο οποίο θα διοχετεύουν νερό από την πηγή του

Φαραγγιού της Άρβης. Η προσπάθεια των κατοίκων είναι επαινητή, η ατομική πρωτοβουλία βρίσκει διεξόδους, όταν η πολιτεία δεν βοηθά. Είναι νάτα όμως το ερώτημα: Είναι κατάλληλο για πόσιμο το νερό αυτό; Το λόγο έχει ο κ. Νομιάτρος, που ευχαριστώ θα δημοσιεύσει μια σχετική του ανακοίνωση.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΤΟΥΧΑ

Πραγματοποιήθηκαν οι Γενικές Συνελεύσεις των μελών του Συλλόγου Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ», οι οποίες είχαν προαναγγελθεί για τις 14 και 21 Φεβρουαρίου. Δυστυχώς η προσέλευση ήταν τέτοια που δεν μπορούσε να θεωρηθεί Συνέλευση Συλλόγου. Απ' αυτούς που παρευ-

ρέθηκαν και με τη σύμφωνη γνώμη συνεπαρχιώτη δικηγόρου που παρευρισκόταν, αποφασίστηκε, το Διοικητικό Συμβούλιο με παράταση της θητείας του, να καλέσει σε νέα Γενική Συνέλευση τα μέλη του Συλλόγου στα τέλη Απριλίου με αρχές Μαΐου και με ατομικές προσκλήσεις στον καθένα.

ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ — ΛΥΚΕΙΟΥ

Αναφερθήκαμε σε προηγούμενο φύλλο των Β.Ν. στις έλλειψεις των Γυμνασίου και Λυκείου της επαρχίας μας: θέρμανση, τουαλέτες, αίθουσες διδασκαλίας κλπ.

Μια τελευταία πληροφορία που είχαμε είναι πως για το προσωπικό υπάρχουν μονάχα έξι (6) κιαρέκλες και όποιος προλάβει στα διαλείμματα κάθεται, ενώ οι υπόλοιποι μένουν όρθιοι.

Μα και οι μαθητές αντιμετωπίζουν την ίδια κατάσταση. Σπασμένα καθίσματα, σπασιμένα θρανία. Μια κατάσταση που ασφαλώς δεν πρέπει να συνεχιστεί.

Οι Σύλλογοι γονέων και Κηδεμόνων των δυο σχολείων σε ιστηνή συνεργασία με την Κοινότητα Βιάννου θα πρέπει να φροντίσουν το συντομότερο να ξεπεραστεί η κατάσταση αυτή.

ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗΣ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑΚΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

Μια νέα επαναστατική μέθοδος βελτίωσης της θερμομόνωσης των θερμοκηπίων, η οποία δοκιμάστηκε με επιτυχία στο Κέντρο Γεωργικής Έρευνας της Βόρειας Ελλάδας και που εφαρμόζεται σε διάφορες χώρες της Δυτικής Ευρώπης

και το Ισραήλ, προωθεί η Διεύθυνση Γεωργίας Νομού Ηρακλείου. Το νέο αυτό σύστημα με το οποίο επιτυγχάνεται η εξομάλυνση της διαφοράς της θερμοκρασίας ημέρας—νύχτας, η
➤ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κέντρου Υγείας Δ/ντής	22669
Πηροφορίες	22625 ή 22647
Ίατρείο Άγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιοίκηση Βιάννου	22208
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31378
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Άγρονομείο Βιάννου	22006
Ειρηνοδίκη	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Έλαιουργείον)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβαι)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Έλληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακείου	22.140
Γεωπόνος	22317
A.T.E. Βιάννου	22.180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. — Βιάννος	22051
Ζαΐμάκης Θεόφιλος — Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος	31437
Καρτσάκης Έρμανουήλ — Λουτράκι	22103
Λαοθηωτάκης Γ. — Βιάννος	22355
Χατζάκης Ίωάννης — Άγιος Βασίλειος	31301
Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος	22101
Ψαρολογάκης Κων. — Χόνδρος	22109
Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι	31275
Ίωάννης Κονσολάκης — Άμυρά	31420

(Γιά υπεραστικά: 0895)

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:

Μαρία Πολένη και Γεώργιος Ασπετάκης

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

— Έφη Εμμ. Μπαρμπουνάκη και Θανάσης Ποντικιάκης
— Μαρία Γ. Τακτικάκη και Δημήτρης Εμμ. Σαβούδης
— Ζωή Πολένη και Στέλιος Ψυχουντάκης

ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:

Βούλα Ι. Ανδρουλάκη και Ξακουστός Βαρθολομαίους

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ερμανουήλ Απ. Κονσολάκης και Βίκυ Κων/νου Μαργαρίτη

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤ' ΑΜΥΡΑ:

Σοφία συζ. Εμμ. Παντουβάκη

ΣΤΟΝ ΚΡΕΒΑΤΑ:

Φωτεινή Μιχαλοδημητράκη

ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:

Μαρία Αθυσάκη

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:

Μαρία Ι. Αγαπάκη

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:

Γεώργιος Στρατάκης

Ευαγγελία Ι. Τσαγκουρνή (η κηδεία της έγινε στην Άνω Βιάννο)

ΣΤΗΝ Κ. ΒΙΑΝΝΟ:

Γρηγόρης Αγγουράκης

ΣΤΟ Κ. ΧΩΡΙΟ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ:

Ο Λεωνίδας Ι. Τζανάκης

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΦΩΤΙΑ

Ιεράπετρας πέθανε ο Χαρίλαος Ι. Σταυροκάκης σε ηλικία 62 ετών καταγόμενος από τ. Άμυρά.

Στην οικογένειά του απευθύ- νω θερμά συλλυπητήρια.

Απόστολος Κονσολάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε πολύ όλους που μας συμπαραισάθηκαν στο βαρύτατο πένθος μας για το θάνατο της αγαπημένης συζύγου, μητέρας γιαγιάς και αδελφής Μαρίας Ι. Αγαπάκη.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον κ. Πολυχρόνη Κονταξάκη για τα παρηγορητικά λόγια του στην κηδεία της.

Ο σύζυγος: Ιωάννης Αγαπάκης

Τα παιδιά: Ευαγγελία και Βασίλης Δανασιός

Ο εγγονός, τ' αδελφία.

ΠΡΑΤΗΡΙΟ

ΜΠΑΝΑΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΡΒΗΣ
ΕΒΑΝΣ 72 ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΛΑΪΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΣΦΑΚΑ - Ν - ΑΙΩΝΙΑ

Γράφει ο Αντώνης Ε. Στιβακτάκης

Η ευαίσθητη και δημιουργική λαϊκή ψυχή του τόπου μας δημιούργησε και διέσωσε τις μέρες μας μια υπέροχη λαϊκή παράδοση, που συνδέει τρεις πανέμορφους και μυρωδάτους θάμνους που ευδοκίμούν στην Κρήτη με την προδοσία, τη σύλληψη και το πάθος του Ιησού Χριστού.

Με τρόπο πραγματικά αριστοτεχνικό η παράδοση αυτή εξηγεί γιατί η μικροδάφνη έχει γεύση πολύ πικρή αλλά και ασυναγώνιστα σε ομορφιά άνθη. Κι ακόμη, γιατί το δέντρο λιβάνο και η μυρτιά κατέχουν ξεχωριστή θέση μέσα στην καρδιά εκείνων των ανθρώπων που πιστεύουν στο Χριστό και τον θεωρούν Σωτήρα και Λυτρωτή τους.

Ας δούμε όμως αυτή τη λαϊκή παράδοση από την αρχή, για να επιβεβαιώσουμε όσα παραπάνω αναφέραμε.

Στα χρόνια λοιπόν που ζούσε ο Χριστός και οι Εβραίοι τον καταδίωκαν για να τον σκοτώσουν, ο γιός του Θεού πήγε και κρύφτηκε πίσω από ένα φουντωτό δενδρόλιβανο. Το δενδρόλιβανο εκείνη την ώρα ήταν καταπράσινο και πάνω στα κλαδιά του φάνταζαν σαν μικρές πεταλούδες τα μελαγχολικά άνθη του.

Όταν το δενδρόλιβανο αντιλήφθηκε τους Ιουδαίους που πλησίαζαν ψάχνοντας για το Χριστό, μίσησε τα άνθη του και σταμάτησε να στελνει γύρω το χαρακτηριστικό άρωμά τους.

Έτσι δεν τράβηξε την προσοχή των Εβραίων που πέρασαν βιαστικοί, χωρίς να υποπτευθούν ότι πίσω απ' αυτό το ταπεινό δέντρο κρυβόταν ο Χριστός, και εξακολούθησαν να ψάχνουν.

Λίγο πιά πέρα από το δενδρόλιβανο ήταν μια φουντωτή μυρτιά. Έτσι ο Χριστός για μεγαλύτερη ασφάλεια έφυγε από το δενδρόλιβανο και κρύφτηκε πίσω από τα πυκνά κλαδιά της. Όμως το βαθυπράσινο χρώμα των φύλλων της, τα κατάλευκα γοητευτικά άνθη της και η υπέροχη ευωδιά τους, τράβηξαν την προσοχή των εχθρών του Χριστού.

Πλησίασαν τη μυρτιά, τη θάμψασαν από κοντά, έκοψαν μερικά φύλλα της, τα έτριψαν στα χέρια τους και η μυσκοβολία τους άφησε τα ίχνη της πάνω τους. Παράλληλα να ανακάλυπταν το Χριστό οι διώκτες του!

Αυτό το κατάλαβε η μυρτιά. Γι' αυτό έβαλε τα δυνατά της κι άφησε να βγει μέσα από τα φυλλοκάρδια της όλο το άρωμά της. Η μεθυστική αυτή ευωδιά ζάλισε τους Εβραίους και τους αποκοίμισε. Έτσι ο Χριστός βρήκε την ευκαιρία να φύγει από τη μυρτιά και κρύφτηκε πίσω από μια μικροδάφνη που ήταν ρι-

ζωμένη λίγο πιά πέρα.

Η μικροδάφνη ήταν δύσκολο να προκαλέσει την προσοχή των Ιουδαίων. Ήταν ένα άσχημο φυτό, γιατί ήταν ο καιρός που δεν είχε βγάλει ακόμη τα τόσο γοητευτικά άνθη της. Όμως το φυτό αυτό έμοιαζε σ' εκείνους τους ανθρώπους που έχουν κακή ψυχή, σκληρή καρδιά και θέλουν να κάνουν πάντα το κακό.

Γι' αυτό όταν είδε πως κρύφτηκε πίσω από τα φύλλα της ο Χριστός, άνησε αμέσως, αν και δεν ήταν ο καιρός της ανθοφορίας της. Τα υπέροχα ροζ άνθη της ομόρφυναν το άσχημο φυτό, μίσησαν με το άρωμά τους το γύρω χώρο και ήταν έτοιμα να παίξουν τον απαίσιο ρόλο του προδοτή σε μια από τις μεγαλύτερες προδοσίες που έγιναν σ' αυτή τη γη.

Οι Ιουδαίοι είδαν τα άνθη της μικροδάφνης, γοητεύτηκαν από την πραγματικά ασύγκριτη ομορφιά τους κι άρχισαν να τα κόβουν. Όρα πολλή οι Εβραίοι έκοβαν όχρταγα τα άνθη της μικροδάφνης κάνοντας πληγές στο κορμί της. Μ' αυτή η αφιλότιμη, αν και πονούσε πολύ, κατά βόθος χαϊρόταν. Γιατί όταν θα έκοβαν και το τελευταίο άνθος της, όταν θα ήταν πιά γυμνή από άνθη, οι Ιουδαίοι θα ανακάλυπταν το Χριστό, που είχε ζητήσει προστασία μέσα στα κλαδιά της. Έτσι και έγινε!

Οι Ιουδαίοι με τη βοήθεια της μικροδάφνης ανακάλυψαν το Χριστό. Τον έδεσαν με αλυσιδές, του φόρεσαν ακάθιστο σταφάνι, κάρφωσαν το άχραντο σώμα του στο σταυρό και του έδεσαν να πει χολή.

Τη στιγμή που άγγιζαν το σφυγγάρι με τη χολή στα χείλη του, θυμήθηκε την μικροδάφνη που τον πρόδωσε, χρησιμοποιώντας τα υπέροχα άνθη που ο Θεός της χάρισε τον καιρό της δημιουργίας.

Από εκείνη την ώρα η μικροδάφνη πήρε αυτή τη φοβερή, την αβάσταχτη πικράδα της χολής. Έγινε μάλιστα πιά πικρή κι από τη χολή. Οι άνθρωποι της έδεσαν πο όνομα «σφακά». Κι όταν θέλουν να πουν ότι κάτι είναι πολύ πικρό, λένε: «Αυτό είναι σφακά—ν—αιώνια».

Τα άνθη όμως της μικροδάφνης δεν άλλαξαν. Παρέμειναν τόσο φανταχτερά, τόσο μυρωδάτα, τόσο όμορφα, για να θυμίζουν σε όλους τους ανθρώπους την κακία και τη φοβερή προδοσία που έκαμε το φυτό που στολίζουν.

Κι ακόμη πως κάτω από μια φανταχτερή ομορφιά, ίσως να κρύβεται κάτι φοβερό, σαν πην προδοσία που κρύβεται κάτω από τα ασυναγώνιστα σε ομορφιά άνθη της μικροδάφνης!

ΕΘΙΜΑ ΓΑΜΟΥ

(Μ)Παστοκούλουρα

Έθιμο παλιό που διατηρήθηκε και μέχρι σήμερα.

Η λέξη παστοκούλουρα προέρχεται από το πασπάς—αδός (=νυφικό δωμάτιο) και είναι τα κουλούρια της πασπάδας.

Δύο μέρες πριν από το γάμο οι συγγενείς των νεονύμφων μαζεύονταν και έκαναν τα κουλούρια του γάμου, έκαναν και τα παστοκούλουρα (ή όπως τα λένε στα χωριά «μπαστακούλουρα»).

1. Οι συγγενείς του γαμπρού έκαναν ένα κουλούρι μεγάλο, στρογγυλό με διάμετρο περίπου 40 εκατοστά, στη μέση μια «πέρδικα», από ζυμάρι και γύρω—γύρω μικρά πουλάκια με διάφορα σχέδια (ξάμπλια), δηλ. μια περδικιά, γύρω γύρω κρεμούσαν τέσσερα πέντε μικρά μπαστακούλουρα που συμβόλιζαν τα παιδιά που θ' αποκτούσε το μελλοντικό ανδρόγυνο.

2. Οι συγγενείς της νύφης έκαναν ένα μπαστακούλουρο μακρύ και κρεμούσαν κι εκεί επάνω μικρά μπαστακούλουρα. Το όλο αυτό σχήμα το έλεγαν: «παταμό» λόγω του μακρούς του—συμβόλιζε τη ροή του νερού του παταμού, σαν αυτή τη ροή να τρέξουν τα «καλά» στο μελλοντικό ανδρόγυνο. Η παρομοίωση αναφέρεται και

στη μαντινάδα:

«Ως τρέχει το κρυγίο νερό στο πέτρινο κουτούτο,* Έτσι να τρέξουν τα καλά στ' αντρόουνο ετούτο».

3. Αν τα μπαστακούλουρα πετύχαιναν στο ψήσιμο, θα είχε και το ανδρόγυνο οικογενειακή ευτυχία και ανέφελο έγγαμο βίο.

Τα κουλούρια τα έκαναν από ζυμάρι δίχως προζύμι ή μαγιό, για να μη φουσκώνουν και χαλούν τα διάφορα σχέδια και τα ξάμπλια που 'χαν επάνω και να μην κολλούν στο ψήσιμο τα σχοινάκια και τα κομματάκια της ζύμης το ένα με το άλλο.

Οι παραστάσεις στα μπαστακούλουρα διαφέρουν από χωριό σε χωριό. Στα Ανώγεια μεγάλα μπαστακούλουρα έκαναν δώρα σε κοιμητάρους και συντέκνους.

Στις αγορές σήμερα πουλούνται προοριζόμενα μάλλον για τους τουρίστες που τ' αγοράζουν για σπολιδία των σπιτιών (μπιμπελώ).

* Κουτούτο = πέτρινος υδραγωγός ακεασατός παλιού υδραγωγείου που έφερνε το νερό από την πηγή.

(Από διήγηση Βαγγέλη Μιχαλινάκη από το Καλάμι Βιάννου).

Διασκευή Ε. Κ.

Εκείνοι που έφυγαν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

Πέθανε στο Λονδίνο ύπερ' από εγχείρηση καρδιάς και κηδεύτηκε στο Ηράκλειο ο ακτινολόγος γιατρός Γεώργιος Μαρινάκης.

Γεννήθηκε στο Λασιθί το 1924. Όμως με την καταγωγή της μάνας του από τον Κρεβάτα, τις συχνές επισκέψεις στην επαρχία Βιάννου και τη μακρά πολλές φορές παραμονή του σ' αυτήν, συνδέθηκε μαζί της πολύ και με υπερηφάνεια θεωρούσε τόσο καταγωγής του και τη Βιάννο.

Ο γιατρός Μαρινάκης ήταν εξαιρετός επιστήμονας, πολύ καλός στη δουλειά του

και είχε πολλά ενδιαφέροντα σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής. Ζούσε ενεργά την ζωή του Ηρακλείου και συμμετείχε με πολύ ενδιαφέρον σε ποικίλες εκδηλώσεις της κοινωνίας του Ηρακλείου — πολιτιστικές, πνευματικές, καλλιτεχνικές, μουσικές — μα πάνω απ' όλα τον διέκρινε η ανθρωπιά.

Τα χαρακτηριστικά αυτά του Γιώργου Μαρινάκη τον έκαναν αγαπητό στην Κοινωνία του Ηρακλείου, που τον τίμησε με την παρουσία της στην κηδεία του και με τους πολλούς επικηδείους που εκφώνηθηκαν.

ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Γεννήθηκε στον Πεύκο το 1904.

Η μητέρα του πέθανε λίγους μήνες μετά τη γέννησή του. Τον υιοθέτησε ο Αγγουράκης Ιωάννης, κάτοικος Κάτω Βιάννου και δάσκλος του χωριού. Τα 1924 υπηρέτησε στη Χωροφυλακή. Στα διάστημα αυτό πέθανε ο πατέρας του (θετός)

και αναγκάστηκε να παραιτηθεί.

Στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής πήρε μέρος στην Αντίσταση.

Κατέφυγε στη Μέση Ανατολή και γύρισε μετά την απελευθέρωση. Από τότε μέχρι τις 18)2)1990 που έφυγε για πάντα έμενε στην Κάτω Βιάννο.

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΣΟΥΒΛΑΚΙ — ΜΠΙΦΤΕΚΙ — ΓΥΡΟΣ

«Ο ΜΙΧΑΛΗΣ»

ΜΙΧΑΛΗΣ ΙΩΑΝ. ΔΟΡΙΑΚΗΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΡ. 85

30 ΜΕΤΡΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΑΝΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ

ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΙΑ ΣΠΟΡ ΝΤΥΣΙΜΟ

στην οδό Μαυρολένης 4 τηλ. 289524

Πλ. Κορνάρου στο Ηράκλειο

του συνεπαρχιώτη

ΜΑΝΩΛΗ ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ΠΛΟΥΜΑΚΗΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΑΝΑΚΗ — ΠΛΟΥΜΑΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

Οικοδομικές άδειες — Εργολαβίες

— Τοπογραφικές εργασίες

Κυριλλου Λουκάρεως 12 — 712-01 Ηράκλειο

Τηλ.: 287934 — 235623

«ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία Έκδοση στην ύπηρεσία
δλων των Βιαννιτών

Έκδοτης — Διευθυντής

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

Όδός 1866 άριθμ. 110, τηλ. 282.808

Φιλολογική έπιμέλεια κειμένων
Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Έβανς 83 (Στόα Μουρτζή) τηλ. 242.040

Έτήσιες συνδρομές

Ίδιωτών Κοινοτήτων—Σχολείων — Ένοριών

δρχ. 500
» 600

Έμβάσματα: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ
Έπιστολές γιά την έλλα:

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: 1866 άρ. 110 Έράκλειο

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστριού 39 Έράκλειο
Χειρόγραφα δημοσιεύμενα ή μή δέν έπι-
στρέφονται. Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν
τις απόψεις των συντακτών τους.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΙΑΝΝΟΥ

(Δημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο, ως μαρτυρία για κάποια «στιγμή» από τη ζωή της επαρχίας μας. Το κείμενο δημοσιεύεται όπως είναι σε αρχαϊκή γλώσσα, χωρίς καμιά από μέρους μας αλλαγή, μόνο με το μονοτονικό).

Κατά την ψαλείσαν εν Βιάννω Δοξολογίαν επί τη επισκέψει της Α.Β.Υ. του Πριγκηπος Γεωργίου.

Υψηλότατε

Πρώτην ταύτην φοράν αξιουμένη της υψίστης τιμής και ευτυχίας η απόκεντρος αυτή Επαρχία να υποδεχθή Σε τον Προσφιλέστατον της Πατρίδος Ηγεμόνα, τον αρρήκτως πλέον συνδέσαντα το σερπών Σου όνομα μετά της ιστορίας αυτής διά της εν αυτή δράσεώς Σου, έμπλεως ανεκφράστου χαράς επί τω ευτυχί τούτω γεγονότι, προσφωνεί Σοι δι' εμού του ταπεινού αυτής Ποιμένος το «καλώς ήλθες».

Υψηλότατε. Και ημείς, οι εν τη αποκέντρω ταύτη της Πατρίδος γυνίκα ζώντες μετά των λοιπών αδελφών Κρητών — τι λέγω; — μετά σύμπαντος του Ελληνικού, μετά παλμών αγωνιάσεως καρδιάς παρηκολουθούμεν Σοι πλέοντι κατὰ το παρελθόν θέρος ανά τον

στέριμονα πόντον, βαδίζοντι μετά του Σεπτού Βασιλέως Πατρός Σου παρά τοις ισχυροίς της γης υπέρ της ταχείας εκπληρώσεως προαιωνίου και αναλλοιώτου ημών Πόθου, συναδεύοντες Σε διά των εγκαρδιωτέρων και θερμωτέρων ευχών προς πραγμάτωσιν του εθνικού Σου τούτου έργου. Και ημείς συμμετέσχομεν ζωηρότατα μετά των λοιπών αδελφών της θλίψεως, ην εδοκίμασε και δοκιμάζει η πατριωτική Σου καρδιά επί τη μη πραγματοποιήσει εισέτι του κοινού ανείρου. Και ημείς εθλίβημεν μεν και θλιβόμεθα επί τούτω, αλλά και δεν απεθαρρύνθημεν ούτε θα αποθαρρυνθώμεν εφ' όσον μένει πνοή ζωής εν ημίν, μετά θρησκευτικής ευλαβείας τηρούντες αλώβητον το εθνικόν πρόγραμμα, όπερ δια του τιμίου αυτών αιματος χαράτι, προσφωνεί Σοι δι' εμού του ταπεινού αυτής Ποιμένος το «καλώς ήλθες».

Και επί τη ελπίδι ταύτη τη γλυκεία και παρηγόρω αίροντες χείρας ικετίδας προς τον Μέγαν Θεόν ημών καθικετούμεν αυτόν, ίνα δωρήται Σοι υγείαν και ενίσχυσιν προς ευδωσιν του αναθεθέντος Σοι ιερού έργου, ώστε ενών ημάς μετά της Μητρός να βροντοφωνήσης υπερηφάνως προς αυτόν «Ίδού εγώ και τα παιδιά, α μοι έδωκεν ο Θεός». Γένοϊτο.

Εν Βιάννω 9 Φεβρουαρίου 1903

+ Ο Πέτρος Τίτος

(Το παραπάνω κείμενο είχε την καλοσύνη να μας στείλει η φίλη της επαρχίας μας κ. Χρυσούλα Ξανθουδίδου. Την ευχαριστούμε πολύ και από τη θέση αυτή).

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΩΤΩΝ

Ο ΜΠΡΟΚΑΤΖΗΣ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Δυο καλές χρονιές, η μια κακή ποι τρώει. Του κακομοίρη όμως του Μπροκογιώργη του 'χανε τύχει δυο κακές χρονιές, κι είχε να θρέψει και δέκα μπουκές, οχτώ κοπέλια και δυο οι απατοί ντως, και το μικιό αβάφτιστο. Από το πρωί η γυναίκα του ήτανε σσαι κακές της και έβαταλάει με ψύλλου πήδημα. Αυτός για να την καλμάρει, δεν ήβγα να άχνα, μόνο εκράτει την κεφαλή του.

— Είντα την κρατείς την κεφαλή σου, Γιωργάκι; Προτού 'πρεπε. Οι ντερτιπηλήδες, προτού να 'ρθουνε τέτοιες ώρες, κάνουνε το κουμούλι τους. — Βαρά 'ναι, μωρέ γυναίκα, σήμερα η κεφαλή μου.

— Πού το 'βρήκες σήμερα το βάρος, που 'ναι άδεια κι απο 'ξω και από μέσα; Παραίτησε τα αρρωστιάρικα και ξάνοιζε να βρεις κιανένα να μασε βαφτίσει το κοπέλι, γιατί είναι συνέχεια χαμάρρωστο. Είντα περιμένεις, να πάει στρατιώτης; Μα του λόγου σου πάντα ξανοιγεις να γίνεται το κέφι σου κι ότι βρέξει ασ κατεβάσει. Λίγα μας ήτανε τα εφτά, μόνο 'θελες κιάλλο;

— Εξάνοιγα να τα ζευγαρώσω, γυναίκα. Αφού μας το 'πεψε ο Θεός, είντα θα κάμομε; — Άσε το Θεό ήσυχο, κι αυτός δεν ήρθε στη στρωματιά μου, μόνο ήρθεσ ετουλόγου σου. Δεν φτάνει τ' άλλα που του 'χομε φορτωμένα, μόνο θα του φορτώσομε και το κοπέλι;

— Σαν το λαγό, που τον έχουνε βάλει στη μέση δυο τρεις καλοί σκύλοι, ετσά 'νιωθε κι ο Μπροκογιώργη. Εμétrαντα ετσέ, εμétrαντα αλλιώς, δεν ήβγαίνε το πανί βρακί. Μια στιγμή Θεού φώτιση, του μπήκε μια ιδέα κι αρχίνηξε και 'γέλα κι ήτρυβειε τα χέρια ντου από χαρά, λες και τούπεσε κιανένα λαχείο. Είδεγονε η γυναίκα του, που τον ήξερε καλά, και του λέει.

— Είντα διασλιά εσκαρφίστηκες πάλι;

— Δεν έχει διαολιές, Μαργή, και γροίκα με καλά. Το μικρό μας το κοπέλι θα 'μασε γεμίσει μέλι. Ίδια δα πάω στο κύριο Γιάγκο.

— Άδικα θα πας. Επήγα κι εγώ σφές να πάρω ένα δυο χνάρια μπακαλιάρo και μου το ξέκοψε. «Μαργή, μου κάνει, η βράκα επολυβάρυνε και θα το φαλήρσομε το μπακαλίκο». — Εγώ θα πάω γι' άλλη δουλειά. Θα του πω να μου βαφτίσει το κοπέλι, για να πουσσουνίζομε ύστερα αβέρτα.

—Πού τον ήβρηκες τον κουβαρντά;

— Άμα του το πω πως θα βγάλομε τ' όνομά ντου, λέω πως θα συβαστεί.

—Μα έχομε μπρε κιάλλο Γιαννιό, κι ότι να φωνάζεις, θα σου πιλογούντα δυό. — Άλλο, γυναίκα, Γιαννιό κι άλλο Γιάγκο.

— Ήπαιξές τα, κακομοίρη μου. — Εγώ ξανοίγω πώς και πώς να βαφτίσω το κοπέλι και συ μου κώλλησες στο όνομα. Ίδια δα θα πάω.

— Άδικα θα πας. Μα αφού 'βάλεις στο νου σου, άμε και ο Θεός βοηθός.

— Από κεια που δεν το περιμένει κιανείς, γυναίκα, του 'ρχεται κιιαμά φορά το καλό.

Και σηκώνεται για του κυρίου Γιάγκου και του χτυπά την πόρτα.

— Ποιός είναι τέτοια ώρα;

— Έ είντα, γείτονα; Δεν γνωρίζεις μπλιό τη φωνή μου;

— Ανέθες πράμα από το μαγαζί, δεν ανοίγω τέτοια ώρα.

— Μπρέ άνοιξέ μου, και εγώ ήρθα για μια σοβαρή δουλειά.

Σηκώνεται ο κύριος Γιάγκος και ανοίγει την πόρτα.

— Πέρασε μέσα και κάτσε εκεί. Καλό και βλοημένο, είντα 'ναι;

Είχε ακούσει πως είχανε ρθει πριν λίγες μέρες δυα τρεις Ηρακλειώτες και γυρεύγανε να αγοράσομε χωράφια στην παραλία και πιάστηκε από κειά.

— Γείτονα, κατές το χωράφι μου στο γιαλό. Είναι κάργα είκoσι ζευγαρικά και έχει εκατόν πενήντα μέτρα φάτσα. Μου το γυρεύομε λοιπόν κάποι ο ξένο να το δώσω και μου δίνουε στο χέρι εκατόν τριάντα χιλιάδες, καθαρά. Είντα να κάμω, δε γατέω, κι ήρθα σε τουλόγου σου, που είσαι ντρέτος και κατεχάρης άνθρωπος, να μου δώσεις μια συμβουλή.

Εσηκώθηκε ο κύριος Γιάγκος, εκορδύθηκε, εσήκωσε τη δεξά ντου χέρα, λες κι ήθελε να βγάλει λόγο.

— Τα χωράφια στην παραλία θα πάρουε μεγάλη αξία σε λίγα χρόνια και να μου το θυμάσαι. Να μην το δώσεις για εδά και άσ'το παραπίσω.

— Ό,τι μου πεις θα κάνω.

Μα σε μια στιγμή σκέφτεται πως άμα το πουλήσει, θα πάρει κι αυτός τα βερσεδία του, και αλλάζει ευθύς τροπάρι.

— Το ξανασυλλογίστηκα, Γιωργάκι, και λέω να το δώσεις, γιατί δεν έχει μέσα μουρέλο, μόνο κάμποσες κακοχαρουπιές κι είναι και κακόβολο, είντα εισόδημα θα βγάλεις από κειά.

— Αν δεν ήτανε να κάμω τη βάφτιση του κοπελιού, ήθελα να το σκεφτώ. Μα θα το πουλήσω για να φράξω ό,τι τρύπες έχω, πέρα πόδε, γιατί ντρέσομαι μπλιό τσ' ανθρώπους.

— Πολύ καλά το σκέφτηκες, γείτονα.

— Ανέν προκάμω να το δώσω την Τρίτη ή την Τετάρτη, το Σαββάτο θα το βουτώ στην κολυμπήθρα.

— Και ποιός με το καλό θα να 'ναι ο σύντεκνος;

— Δεν εσακέφτηκα ακόμη. Επειδή είναι το στεροβύζι μου, θα βρω ένα που να 'χει να το κάμει όλο το χωριό, γιατί θα του κάμω μια βάφτιση, που δεν εξανανίγηκε σε όλα τα περίχωρα. Με μια συμφωνία όμως: Θέλω να μου το βγάλομε νε Μανούσο, το ηρωικό όνομα του μακαρίτη του αδερφού σου, που ήμιαστε παλιοί φίλοι, και που ανδραγάθησε στην Αλβανία και τονε κίαννε ευθύς δεκανέα.

Ήλκαμε η μούρη του κυρίου Γιάγκου από τη χαρά, γιατί όλο για του Μανούσου την ανδραγαθία ήλεγε, που τσάκωσε

ολομόναχος δυό Ιταλού, τραυματίες στην Αλβανία και άλλα ψευτοδιάφορα. Ενθουσιασμένος λοιπόν, ακουμπά το χέρι του στον ώμο του Μπροκογιώργη.

— Εγώ θα το βαφτίσω το κοπέλι και θα σου δώσω και το ηρωικό όνομα του αδερφού μου του Μανούσου. Δέχεσαι να με κάνεις σύντεκνος;

— Ντα υπάρχει, μπρέ, καλύτερός σου; Τόκαπο λοιπόν.

— Τόκαπο.

Και δίνουε τα χέρια.

— Γειά σου, σύντεκνε.

— Γειά σου, σύντεκνε. Θέλω όμως εδά, με όλο το συμπάθιο, να μου πεις πότε θα το κολυμπήσομε, να κατέω κι εγώ.

— Σύντεκνε, αν είχα δώσει το χωράφι να φράξω ποι τρύπες των ανθρώπων, να πουσσουνίζω κιόλας, ήθελα να το βαφτίσω την Κυριακή.

— Πες πως το 'δωκες, σύντεκνε. Το μαγαζί μου είναι στη διάθεση σου, και λεφτά ανέ χρειαστείς, εγώ είμαι εσαέ.

— Μα, σύντεκνε.

— Δεν έχει μα και ξεμά.

— Καλά, σύντεκνε, ό,τι πεις εσύ. Μα ντρέσομαι, γιατί από δα και πέρα, είπα πως δε θέλω βερσεδία.

— Μα δεν είναι βερσεές δέκα και είκοσι μέρες.

— Εγώ, σύντεκνε, δε θέλω να βαρκαρδίσουε ο ένας τον άλλο από δα και πέρα μπλιό. Η γιαγιά μου η Χατζήνα μου 'λεγε πως όποιος βαρκαρδίζει σύντεκνο και παπά, δα να 'χει μεγάλο κριτούριο στον άλλο κόσμο.

— Σωστά μιλείς. Εμείς όμως θα ξανοίξουε ν' αποφεύγομεται μαλιές. Γατές το πως από δα και πέρα δα να 'ναι ο μισός Μανούσος δικός μου και ο μισός δικός σου; Ο παπα— Γιώργησ οντεν εβάφτισα το Γιαννιό, με βάνει και καθίζω μαζί με το σάντολο του κοπε-

λιού και μετά μασε λέει: Κατέχετε είντα θα πει σύντεκνος; Κι εγώ πασίχαρος και κατεχάρης, του λέω: Ο σάντολος του κοπελιού.

Εκουνογέλασε ο παπάς, εχάι δεσε τα γένια του, δεν ήφηκε ετσά και τα μεγάλα του μουστάκια, και μου λέει: — Σύντεκνος θα πει ότι από δα και πέρα το κοπέλι δα να 'ναι μαζί σας.

— Είντα 'ναι που λες, παπά μου; Σοβαρά μιλείς;

— Σοβαρότατα. Εσύ 'βαλες τη σπορά κι αυτός το 'κανε χριστιανάκι.

— Και τη φαγοπιστούρα;

— Ε, θα ενδιαφερθεί και ο σύντεκνος.

— Ε, άμα είναι ετσά, δεν έχω καιιά αντίρρηση.

Δεν του καλόρθε του κυρίου Γιάγκου, εσοφρωσε τα χέρια του και με τη χέρα του, που λες κι είχανε πένθος τα νύχια του από τη μαυρική, ήξυσε την κεφαλή του.

— Σου δίνω το λόγο μου, σύντεκνε, πως το Μανούσο θα τονε βάλω στο σόι μας.

Μόλις γυρίσει από το σπράτο, θα του πάρω το μικιό τη κοκυνιάδα σου, που 'χει εφτά θηλυκά, να γνοιαστεί και για τα ποδάλοια. Να κάνω και μια καλή χριστιανική πράξη.

— Να 'χομε, σύντεκνε, και το νου μας στο Θεό.

— Άσ' τονε το Θεό, εκειά που κάθεσαι ήσυχος, γιατί ανέν κάνει πως σαλεύγει, αλιμόνο σε μιαν πάρτη.

Το πράμα ήθελα σύρει, μα κεινιά την ώρα εσκίανιασε την πόρτα η μαϊμη κι εγέλα τόσανά δυνατά, που γροικούντανε από όλη τη γειτονιά.

— Είντα 'ναι, κερά μαϊμη, τα χασκόγελα.

— Δα σας επώ σε μια ολιά, μόνο ήκουσα για συμπεκνιά, συμββαίνει πράμα;

Συνεχίζεται.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΣΤΡΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ
ΕΒΑΝΣ 77 ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ. 289.860 — 230.685
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ
ΣΧΕΔΙΑ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΚΑΝ. 797/85
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ Ν. 1262
ΜΕΛΕΤΕΣ ΑΡΔΕΥΤΙΚΩΝ — ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΩΝ
ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ — ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Star service Ο ΤΑΧΥΤΕΡΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΛΥΣΗ... & Αστροκάρτα

Η ΚΡΗΤΙΚΗ ΟΔΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

ΤΗΛ.: ΗΡΑΚΛΕΙΟ (081) 229229 ΧΑΝΙΑ (0821) 26205 ΡΕΘΥΜΝΟ (0831) 21397 ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ (0842) 23103 ΣΗΤΕΙΑ (0843) 25307

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΙΑΝΝΟΥ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΤΗΛ. 0895 22555 — 22449

